

sen kommer til at fungere i den her sammenhæng. Det vil sige, at de mennesker, som har dårligst råd til det, ikke skal betale for det. Det er vores opfattelse, at det i virkeligheden er kommunens ansvar og kommunens udgift.

Dernæst vil jeg gerne understrege, at der allerede her leveres en aftale med kommunerne om, at man tager 9 mia. kr. i 4 år ud af Kvalitetsfonden, og de gives allerede til kommunerne via bloktilskudsfordelingsnøglen. Det vil sige, at det er op til kommunerne selv at forvalte de midler, som har den sløje bundet på sig – sådan har jeg læst lovforslaget – at de skal bruges til medfinansiering for at sikre nye køkkener: »sikre, at køkkener i nye og renoverede institutioner er indrettet sådan, at der kan laves sund mad.«

Jeg er lidt ærgerlig over, hvis det skal forstås på den måde, at det ikke er op til kommunerne selv at bestemme, hvor der skal laves køkkener. Det skal ikke kun være forbeholdt nye og renoverede institutioner, men også gamle ikke-renoverede institutioner. Så bare for en sikkerheds skyld vil jeg gerne lige have det på plads på et eller andet tidspunkt, inden vi er færdige med behandlingen af lovforslaget.

Men som sagt er vi positive over for intentionerne og sådan set også over for metoden her, hvis vi har læst lovforslaget rigtigt. Det tror jeg vi har.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten har i årevis kæmpet for, at alle børn i det her land skulle have ret til at få et godt og sundt måltid mad hver dag. Vi håber, at vi på et tidspunkt kommer igennem med det – også for skolebørn. Vi fik i forbindelse med finansloven for 2001 vedtaget, at man satte gang i en forsøgsordning, så man kunne se, hvordan det kunne fungere. Noget af det første, den nuværende regering gjorde, da den kom til magten, var at afskaffe den forsøgsordning, og den har siden på det kraftigste modsat sig, at man skulle sikre børn i dette land et godt måltid mad hver dag.

Nu kommer man så med et lovforslag, hvormed man indfører, at der skal være mad til børnene hver dag. Desværre gennemfører man det på en måde, hvor vi ikke kan være sikre på, at kvaliteten er tilstrækkelig god, og hvor man la-

der dem, der har en dårlig økonomi, betale mest i stedet for at sikre, at det bliver finansieret over skatten, så det er dem med de højeste indtægter, der kommer til at betale. Det er vi rigtig, rigtig kedede af.

Noget af det, der så er positivt ved lovforslaget, vil jeg dog sige, er, at det afskaffer en af de sådan rent humanistisk værste ting, som jeg synes denne regering har indført, nemlig loven om, at man i børnehaver og vuggestuer kunne lave madordninger for de forældre, der havde råd til at betale, og så kunne de børn, hvis forældre ikke havde råd til at betale, sidde og kigge på. Det er der heldigvis ikke mange der har villet indføre, for det er så dybt asocialt, at man slet ikke kan forstå, at nogen overhovedet kunne få sig selv til at stemme for dette lovforslag. Men det var der jo desværre flere partier der gjorde.

Med hensyn til det lovforslag, der ligger nu, er der jo flere fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, der argumenterer for, at det er forældrene, der skal betale for børnenes mad, og at det ikke kan være noget, skatteborgerne skal være med til at betale. Så er det bare, det undrer mig, hvorfor de samme partier synes, det er helt rimeligt, at skatteborgerne er med til at betale for folketingsmedlemmernes frokost, for frokosten for ansatte på masser af offentlige institutioner og masser af private institutioner. Der er der jo skatteborgerbetalt tilskud til de forskellige frokostordninger, der gives. Hvorfor synes man, at det er rimeligt, at der til de voksnes mad skal gives et tilskud fra skatteborgernes side, men ikke til børnenes mad? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg synes, det er fint, at man har kantineordningerne, jeg synes, det er rigtig godt for folkesundheden og arbejdspladsen, men jeg synes i den grad også, at det ville være rigtig godt, hvis vi havde nogle gode madordninger for alle vores børn, og at det var noget, vi alle sammen var med til at betale.

Jeg er utrolig bange for, hvad det kommer til at betyde for en del familier, hvis de skal betale 9.000 kr. mere om året, sådan som der er lagt op til. Og jeg forstår simpelt hen ikke sammenhængen med, at regeringen lige har været ude at sige, at man er nødt til at lade være med at genindføre Den Særlige Pensionsordning på grund af den økonomiske situation, fordi man ikke skal gå ud og opkræve flere penge fra borgerne lige nu. Hvorfor er det så, at man her går ud og siger, at der skal vi opkræve flere penge fra de borgere, der har små børn? Det hænger simpelt hen ikke sammen.